

En el s. XIX, amb la Desamortització de Mendizabal, els pagesos poden comprar les terres als propietaris (senyor feudal, Estat o Església), convertint-se així en propietaris de les terres. El terreny de Castellbisbal quedava, des d'aleshores, distribuït en 29 heretats (Mapa 4).

Aquest sistema va evolucionant, i els nous propietaris tenen al seu servei altres pagesos que els conreen la terra, d'aquesta relació neixen els "Rabassaires".

Els propietaris cedien la terra en règim de "Rabassa Morta" als pagesos. El pagès rabassava la terra, és a dir, tallava els arbres de socarrel per plantar-hi vinya i a canvi entregava una part de la collita al propietari portant-li al celler de casa.

En aquest sistema es dona: el propietari és l'amo de la terra; el pagès és l'amo del cep; el pagès paga en especie al propietari una part de la collita. La duració del contracte de Rabassa era la vida del cep.

El rabassaire és un sistema molt extès a Catalunya. Això és degut a la gran importància de la vinya en aquest país. En el s.XIX, l'energia principal és l'esperit de vi, que s'utilitza per cremar, per fer llum, etc. L'únic sistema per obtenir-lo que es coneix és extraient-lo del raïm. Per això,

es necessiten moltes vinyes, sense importar la qualitat del vi, tot el raïm és apte per treure'n l'esperit. A Castellbisbal, quasi tota la població viu de la vinya.

El sistema rabassaire té una influència erosionant sobre el terreny del nostre poble. El terme té molts terrenys no profitables a causa dels forts canvis de relleu, i molts d'altres que són de difícil adequació per l'agricultura. Els propietaris cedien en règim de Rabassa Morta els terrenys que eren boscos i males herbes perquè els rabassaires els adequessin per plantar-hi vinya. Les zones bones no eren cedides, sinó que se les quedaven per conrear-les els mateixos propietaris o els seus masovers.

Les zones aptes per al conreu de l'hortalissa, es troben localitzades als voltants del riu i de les valls d'alguns torrents. Són terrenys formats per aluvions amb una capa de llod que serveix d'adob. Aquest llod es forma en els desbordaments periòdics dels riu i l'inconvenient és que els desbordaments també destrueixen la verdura. Al costat del riu es forma la "Tasa del Llobregat", molt rica agrícolament. Es una concavitat que el riu omple de grava humida i que és com un dipòsit d'aigua.

La resta del terreny és de molt difícil aprofitament, tant pel relleu com per la seva composició: una primera capa de grava, idònia per la vinya, i una segona capa d'argila roja. El problema és que la grava s'erosiona molt depressa.